

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 50.

Z KRAKOWA DNIA 21 CZERWCA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Paryża d. 4 Czerwca.

Pierwszy artykuł ustawy o obiorach przyjęty nakoniec został w izbie Deputowanych większością pięciu głosów. Zgodna mowa podczas teraźniejszych posiedzeń nie sprawiła takiego poruszenia, jak Jenerał Foy d. i b. m. Była ona zupełnie oskarżeniem o arystokratyzm tak zwanej prawej strony. Arystokratom podczas 100 dni (za powrotem Bonapartego z wyspy Elby) nie się przykrego nie stało; obchodzono się z nimi łagodnie i z oszczędzaniem, i gdy pod Waterloo lała się krew Francuska, ani jeden z nich nie spadł z ich głów. Lecz coż uczynili? stanęli między tronem i ludem; wyciągnęli między tronem i ludem obcą stałą orbroioną rękę; ukryli swą wściekłość pod maską politycznych kombinacyi. (Tu wołał P. La Bourdonnaye na mowę, aby nie przestępował porządku.) Lecz on na to nie zważał i większość izby r. 1815 najebrzydliszą arystokracją nazwał. Gdy P. Benoist pacytał to za spółtworzenie całej owczesnej izby, której większość wspierała projekt rządowy nie zlego nie uczyniła, oświadczył Jenerał

Foy, iż jego wyrazy nie tyczyły się samej arystokracji izby, ale ogólnej, której duch od r. 1815 wznosi się coraz bardziej we Francyi i poty niespocznie, poki cały Francyi nie przeistoczy. Dowodził z pism P. Chateaubriand, którego nazwał naczelnikiem partyi, że usiłował zaprowadzić wielkie moforaty i wynagrodzić emigrantów. P. Corbieres usprawiedliwiał P. Chateaubriand, które usprawiedliwienie uzyskało pochwałę prawej strony. Nakoniec Jenerał Foy odwołał swoje wybieczenie przeciw P. Chateaubriand, mówiąc, że go nie chciał obrazić, i żądał odrzucenia tego artykułu ustawy o obiorach.

Król zaszczycił Xżęta Richellieu i Decazes wielkimi krzyżami legii honorowej.

Podróż Xcia Angbuleme jest szczególnie dla ubogich dobroczynną; rozdał bowiem pomiędzy nich przeszło pół miliona Franków.

Prokurator Królewski Bellart wprowadzając do izby Parów sprawę Louvela, użył przeciw wojsku obelżywych wyra-

zów; nazwał wołowników pod Waterloo żołnierzami Attili, dodając, iż niewolnicy tylko mogli tyranowi służyć. Na wniosek Margr. Marbé Marbois d. 23 z. m. który Marszałek Suchet, wszyscy obecni Marszałkowie i Jenerałowie popierali musiały te wyrazy być przemazanemi.

P. Madier de Montjau donosi w drugiej swej prośbie do izby Deputowanych, że odebrał list od Ministra sprawiedliwości, w którym ubolewa, iż przed podaniem pierwszej prośby, nie udał się do jego Ministerstwa i nie przystał mu do wodów o istnieniu tak zwanego niewidomego rządu, (o którym udać, iakoby nie wiedział.) Lecz ta niewiadomość, wyraża P. Madier, nie zgadza się wcale z postąpieniem tego Ministerstwa podczas jego oskarżenia przed izbą autorów tynacy noty do obcych Monarchów o zdradę przeciw krajowi; zna one bezwątpienia autorów tej noty, i skoro będą do sądu pociągnięni, objawi P. Madier także autorów rąkzących w Nismes listów. Uprasza zatem izby, aby nalegała o pociągnięcie do sądu autorów powyższej noty, iako zdrajców kraju.

Pomiędzy świadkami, którzy w sprawie Louvela słuchanemi byli, znajdują się także Xżę Belluny, Hrabiowie Marsnard, Choiseul, Clermont Lodeve i Nantouillet; Lekarze Dubois i Dupuytrem; Gwardyiacy Desbierz i Gilles Torres, i t. d.

Miasto Lyon postanowiło na miejsce obalonego podczas rewolucyi posagu Ludwika XIV. na koniu, wystawić podobny. Dawny miał 19 stóp i stał na 22 stóp wysokiej podstawie; odlany był z brązu podług ysu P. Desjandins przez

Braci Keller. Nowy ma być w pół trzecia roku ukończony, iak tylko nadejdzie pozwolenie Rządu.

Prefekt depart. Gardy donosi wychodniom Hiszpańskim, iż mogą tylko przez Baionę do oyczyzny powracać, ponieważ nie wolno im w Katalonii bawić.

Kilka osób z orszaku Królowey Angielskiej przybyło d. 1 w wieczor do Paryża, i nazajutrz zaraz odiechały. Monarchini ta nocowała d. 30 z. m. w Melun, i gdy nazajutrz z Panią Hamilton wsiadła do powozu, bardzo grzecznie zegnała mieszkańców, którzy zgromadzili się dla iey widzenia.

Tak iak w Londynie wychodzi tu teraz polityczno uczona gazeta w języku Portugalskim.

Gazeta Francyi mowi o polityczney rękodzielni, w której robią sztylety dla wysokich Osób (Xcia Berry,) pistolety dla konstytucyi (w Lyonie,) i działowę ładunki dla wdów (Xiężny Berry.)

Amerykański okręt przywiózł niedawno ładunek tanich ubiorów dla Dam, któremi ubrać się można od głowy aż do nóg za 4 Fr. 19 Su (około 8 Zp.)

Z Mądrytu d. 24 Maja.

Gazeta urzędowa zawiera ciągle odpowiedzi Monarchów i Rządów na doniesienie Królewskie o przyjęciu konstytucyi. Od 1go Lipca wydawana ta gazeta będzie podług obszernego planu. Stosownie do wyszłego w tej mierze prospektu nie będą do zagranicznych wiadomości żadne uwagi do dawane, które brażaby mogły sfałszować Rządy, a nawet przeciw będącem z nami w wojnie.

Król rozporządził, iż wszystkie osy

by podając się na wyższe urzędy kraju, okazać powinny, iż przez 8 lat nabyły potrzebnych do nich wiadomości. Odtąd mają uniwersyty dawać wykazy najdawniejszej młodzieży na przyszłe urzędy.

Król nakazał, iż niezwłocznie mają być w całym państwie oznaczone drogi i spoczynki wojskowe, ażeby służba publiczna szła śpieszniej i zmniejszył się ciężar kwaterunków.

Osierociłe dziewczęta, które publiczną dobroczynnością wyposażone będą, obowiązane są dawać do małżeństwa pierwszeństwo żołnierzom, którzy na polu chwały ponieśli blizny.

Wiele zakonnic żąda uwolnienia od służbów zakonnych, do których przez młodość uwieść się dały.

Jedna z gazet tutejszych radzi, aby z kościołów i klasztorów powyrzucano obrazy, wystawiające żydów odnoszących kary Inkwizycji.

Z pomiędzy Ministrów najbardziej Garcia Herreros powstał przeciw zachwłości Klubu Lorencini, mąż który przez całe życie okazywał się przyjacielem wolności i 6 lat znajdował się na wygnaniu w Afryce. Uwięzienie kilku członków tego klubu bardzo dobrze sprawiło skutek; zupełna w stolicy panuje spokojność. Klub S. Sebastjana postępuje bardzo rozsądnie i umiarkowanie.

Pułkownik San Miguel, naczelnik głównego sztabu Jenerała Riego, ogłosił opis postępowania tego Wodza od końca Stycznia do Marca, z którego widzieć się dać, że lud nie sprzyjał wcale jego korpusowi, że d. 3 Marca wszedł tylko z 300 ludźmi do Korduby, a d. 11 rozwiązał swój korpus pod Benwenida, jak tylko dowiedział

się, że Król przyjął konstytucyjną. — W tymże opisie znajduje się następujące szczegóły o tym Wodzu: Riego był początkiem do powstania wojskowego. Z bataliionem Asturyi, którym dowodził, miał stanowisko w Las Cabezas. Na czas Mszy zaprowadził swój bataliion do kościoła, gdzie adjutant jego przeczytał żołnierzom konstytucyjną i kazał ją zaprzysiądź. Po tym czynie poszedł z bataliionem swoim do Arcos, do którego przyłączyły się stojące tam bataliiony, i uwięził Jenerałów Calderon i Fournas. Quiroga i Odali, wraz innemi officerami, którzy za spisek w d. 8 Czerwca r. z uwięzieniemi byli dopiero przez niego uwolnieni zostali. Riego oddał pierwszemu, jako dawniejszemu pułkownikowi naczelne dowództwo.

Liczą już w całym kraju 40 do 50,000 narodowej gwardyi urządzonej.

Spodziewają się ciągle, iż Stany zgromadzą się d. 9 Czerwca, to jest miesiącem przedzwy, niżeli początkowe oznaczono.

Mówią, iż w wartość dóbr przeznaczonych do zniesienia klasztorów wynosi do 10 mill. piastrow. Dla tego też ponowiony został rozkaz, aby klasztory żadnych nie ważyły się sprzedawać. Wiele jednak bogatych klasztorów znaleźć miały sposobność do ukrycia części swoich kapitałów i kosztowności. Sądzą, iż znaczna część dóbr bractw przeznaczoną zostanie na spłacenie długu krajowego.

Niepewna jeszcze czyli Dwór uda się do San Jldelfonso.

W Saragossie nie udało się usiłowanie wzniecenia nieładu i zaburzenia, i bez rozlewu krwi przywrócona została spo.

oynosc. Polaczyli się celniejsi mieszkańcy miasta, utworzyła się liczna gwardya, a weszły tam d. 16 pułk przyłożył się szczególnie do zapewnienia spokojności.

Mowią, iż dotychczasowy nasz Posel przy Dworze Londyńskim, Xze San Carlos, gdy go Xze Frias złuźcie, nie powroci do Hiszpanii, ale osiedzi z swoją rodziną na wsi pod Londynem.

Wyrok Królewski względem uwięzienia 69 członków byłych Stanów, którzy protestowali się przeciw konstytucy, uskuteczniiony już prawie wszędzie został. P. Calderon został w tej samej chwili w Wiktoria uwięziony, kiedy miał do Francyi uciekać. Trzej z tych deputowanych uciekło na szalupie z portu Cunillas.

Obrani do Stanów z Madrytu 4 deputowani stawionemi byli przed Królem i nader łaskawie od niego przyjętemi.

Z Hawanny piszą pod d. 24 Kwietnia co następuje: — Dzień 15 b. m. był tu dniem powszechney radości; przez okręt z Korunny odebraliśmy bowiem wiadomość, że Król przyjął konstytucyą, czego od dawna pragnęliśmy. Gazeta Korunny zawierająca tę wiadomość była tu publicznie przy okrzykach radosnych czytana i przedrukowana; Gubernator i mieszkańcy zaprzysięgnęli konstytucyą i miasto było przez kilka wieczorów oświecone. Tak dla nas, iako i Hiszpanów spodziewamy się lepszej przyszłości.

Od brzegów Menu d. 9 Czerwca.

Austriacki Jenerał porucznik i Prezes woyskowej kommissyi w Frankforcie, Baron Langenau, zjechał d. 4 z Wiednia do tego miasta.

Professor Marechaux w Minchen podał politechnicznemu związkowi próbę u-

lepszoney wodki z ziemniaków i żyta, którą dla tej własności, wyrównywalącej rumowi i arakowi, nazywał Monaco.

Na 64 posiedzeniu drugiej izby Stanów Wirtembergskich d. 3 b. m. Deputowany Kinderlen wniósł podziękowanie Królowi, jeżeli jest prawdą, iż między Bawaryą, Wirtembergiem, Badenem, W. Xięstwem Heskiem, Nassau i Xiążętwami Saskimi zawartą została oddzielna umowa handlowa.

Finlandzka gazeta Mnemosyne namienia o kamieniu, którego mieszkańcy północney Finlandyi pospolicie używają iako przepowiadacza odmiany powietrza. Kamień ten, który nazywają Ilmakivi, gdy ma być deszcz czarny, a gdy pogoda dostaje białych kropek.

Niektóre gazety w południowej Ameryce drukowane są na tak zwanym baweliowym Chińskim papierze.

Z Stambułu d. 10 Maja.

Czyony Mehemed Ali Basza Egiptu, który zawsze myśli o rozszerzeniu swego państwa, posłał korpus woyska do Libii, dla podbicia tamtejszych Arabskich pokoleń, które urodziayną tę prowincyą posiadają i handlowem karawanom wielką przeszkodę czynią. Wielu podróżnych, którzy w celu widzenia Świątyni Iowisza Amon, przyłączyli się do tej wyprawy, donoszą, iż śmiało to przedsięwzięcie nie przez Arabów, ale przez wszczętą pomiędzy woyskiem zarazliwą chorobę wstrzymane zostało. Basza posłał tam jednak zaraz nowe woyska w posilku. Posłał także 7 do 8000 ludzi do Nubii, dla podbicia znajdujących się tam jeszcze Mameluków i przyłączenia tej prowincyi, która wschodniemu

handlowi dostarcza obficie kości słoniowej, pior strusich, gummy, tamarind, i t. d. do swojego wielkorządztwa.

Ciągle czyni Porta uzbrajania przeciw Ali Depedelenli Baszy Jaoiny i z różnych stron ciągną przeciw niemu woj-ska. Peblivan Basza, który naczelne ma dowództwo nad całą tą wyprawą, żądał od Porty posiłku w działach, iakoż po-słano mu 30 dział i 3 orty artylerzy-stów.

Angielski Posel P. Liston oddał Por-cie list urzędowy, w którym teraźniew-szy Król Angielski donosi W. Sultanowi o śmierci Ojca swojego i o wstąpieniu po nim na tron. W. Sultan odpisał na ten list w zacytraynym sposobie. Tenże poseł rozpoczął wczoraj układy z Kei-schendem o ustanowienie nowej taryfry od Angielskich towarów na wzór taryfry od Austryackich i Francuzkich.

Podług najnowszych doniesień z Bag-dadu Szach Persyi zawsze jeszcze niebez-pieczanie i bez nadziei wyzdrowienia cho-ruie. Śmierć jego sprawi zapewne w Persyi wielkie zaburzenia, ponieważ li-czni bardzo jego synowie (*) wielkorządcy różnych prowincyi, nie zdają się być skłonni do przyznania tronu stosownie do woli ojca trzeciemu w porządku uro-dzenia jego synowi, Abbas Mirza. — Porta posłała niedawno urzędnika swo-iego do Teheran tak dla zagodzenia za-chodzących jeszcze spótów o granice, iako też wywiedzenia się o właściwem po-łożeniu rzeczy w Persyi.

ROZMAITOŚCI.

Słów kilka o mieszkańcach Syberyi, a szcze-gólniej o narodach koczujących u źró-del rzeki Jenissei.

W środku wyniosłych i godnych pę-zła artystów gór Saiańskich i Altayskich, na rozległych i rokosznych równinach, okrytych pięknymi zaroślami i oblanych Jenisseją, Abakaną, Jusą i Aybatą rze-kami, mieszkają różno-rodne ludy, za-chowujące dotychczas sposób życia i pro-stotę obyczajów wieku złotego. Rysy ich twarzy i mowa dowodzą, że od roz-maitych, a wcale między sobą różnych idą pokoleń; podobny zaś sposób życia i zwyczajów, przekonują o dawności zamieszkania ich w tych stronach, tak sposobnych do życia wędrowniczego, i bezpiecznych od wszelkich napaści, na iakie ród człowieka częstokroć wystawio-ny bywa, a od których samo ich przy-rodzenie zabezpieczyło.

Stosownie do różnicy tych narodów, można je podzielić na pierwotne i zmieszane. Pierwszemi są: Kaybatowie, Motorowie, Aryny i Kamasincy; do dru-giego rzędu należą: Kaczynicy, Sagaycy, Beltyrowie, Birusy i Kargincy.

Sposób ich życia wędrujący z wielu pochodzi przyczyn, a najpierwszą jest wrodzona skłonność przenoszenia się z miejsca na miejsce; niemniej też i to, iż mając liczne stada i tabory i niemo-gąc w jednym miejscu znaleźć dostatecznego wyżywienia, przechodzą z lednej na drugą równinę, które wszystkie od przyrodzenia obficie w różne plody, ro-

(*) Mohamed Ali Mirza najstarszy syn jest wielkorządcą prowincyi Irak i mieszka w Kermanszah. Dziewięciu innych zarządzają różnemi prowincyami. Oprócz nich ma jeszcze Szach 9 tuzinów żyjących synów i córek; z ostatnich zaślubił 12 z pierwszymi paniami w Państwie.

śliny i wyborną opatrzone są paszą. Potrzeby tych narodów są ograniczone. Pastwisko dla stada, kawał pola dla zasiania zboża i strumień czystej wody, oto wszystko czego szukają, a na czym nigdy im nie zbrędzie. Pomimo tego ustawicznego podróŜowania, każdy z tych narodów ma swoje własne posady. Każda rodzina ma kilka równin, do których druga nie może rościć prawa; te równiny są dziedziczne, to jest, dzieci władają nimi po rodzicach i wzajemnie takowe swoim zostawiają potomkom. Prawa takowe chyba się przez nadzwyczajny jaki odmianę wypadek. Latem szukają miejsc polistych i pięknych okolic; na zimę chodzą się do lasów i miejsc osłoniętych górami, aby uniknąć zimna i wiatrów.

Niektóre z tych pokoleń a mianowicie Sagaycy, od dawna już przyjęli wiarę Chrześcijańską, lecz wielu z nich ledwie o niektórych prawdach religii ma wiadomość, i cała różnica wiernych od niewiernych na tem zależy, że pierwsi nie jedzą mięsa końskiego. Był atoli jeden między nimi Baszyk (XiąŜe) i mieniem Amzor, który na chrzcie wziął imię Teodora, słynął z naboŜeństwa i własnym kosztem w roku 1771 zbudował nad rzeką Oskis kościół na cześć Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Nigdzieby zapewne tryumf religii nie był tak widocznym, nigdzie dobroczynne światło nie znalazłoby tyle istot tego łaknących, jak w tych krainach, których mieszkańcy nie znając pojęt zwoźniczych światła, oddaliby się całkowicie istotnemu przeznaczeniu człowieka, gdyby rząd obrócił na ten przedmiot swoją troskliwość. Lecz na nieszczęście dane im początko-

we światło prawd wiecznych, bez należytego zasilku znówu zupełnie prawie zgasło i kościół nad rzeką Oskis, jest bez zarządców. Odległość miejsca, trudność zastosowania się do obyczajów tego narodu, są przyczynami, że duchowieństwo Chrześcijańskie nie ma tam stałego mieszkania. Nie należy jednak rozpaczać; troskliwe oko teraźniejszego Władcy znajdzie środki, które wszystkie uprzątną przeszkody; a towarzystwo biblijne, które tyle zadaie sobie pracy w upowszechnieniu słowa BoŜego, nie zaniecha zebrać obfite żniwo w tych odległych krainach.

Wszystkie prawie pierwotne koczujące narody, dotychczas zostają w wierze przodków swoich. Cała ich wiara jest ustnem podaniem, które rodzina rodzinie, a pokolenie następemu przesyła pokoleniu. Przypuszczają dwa początki, to jest, dobrego i złego. Kuday czyli Num, jest ich głównem Bóstwem, władnącym Niebem i ziemią i samo tylko dobro za pośrednictwem duchów sobie podwładnych czyniącem. Szajtany według ich zdania, są złe duchy, niezawisłe od Kuday, i trudniące się tylko jedynie szkodeniem rodzajowi ludzkiemu, a przeto są w poszanowaniu i licznie odbierają ofiary, jako złe Bóstwa tym tylko sposobem dające się zmiękczyć. Przy każdym zdarzeniu mieszkańcy okazują dla tych złych duchów uszanowanie, przed każdym iedzeniem i piciem wlewają kilka kropel i rzucają odrobiny do ognia dla Szajtanów.

Narody te po większej części nie kłaniają się bałwanom; lecz są między nimi pokolania, iako to, Belyrowie i Kaczyńcy, którzy wywieszają przed na-

miotami swoimi skory niektórych zwierząt dla dania przytułku duchom, i skory te w wielkiem u nich potem bywają poszanowaniu, w nich albowiem iak rozumiają, przemieszkują duchy. Zład to posag Braterskiego Ongona, czyli Bóstwa skórzanego wziął swój początek. Wszyście szkodliwe rodzajowi ludzkiemu twory i iadowite gady, są według ich zdania, płodami złych duchów; a to tak się stało: Razu jednego Szaytan prosił Kudaia, aby mu nadał część ziemi na wieczne władanie, lecz Bóstwo dobroczynne przewidując złośliwe zamiary Szaytana, odrzuciło takową prośbę. W ten czas Szaytan prosił tylko o taką część ziemi, jaką koniec łaski pokryć może, i to na krótki czas. Wysłuchał prośby jego Kuday. Zostawszy zatem Szaytan choć doczesnym panem punktu ziemi, uderzył w ten łaską swoją, natychmiast rozstąpiła się ziemia i wyrzłongła wszystkie szkodliwe i iadowite twory.

Uroczystości i obrzędy religijne tych narodów nie mają wprawdzie żadnych pewnych przepisów; co rok atoli obchodzą jeden dzień z wielką uroczystością. Dzień ten jest poświęcony czci najwyższej Istoty Kudaya i wyznacza się za zgodą najstarszych naczelników rodzin. Zwyczajnie obchodzi się to święto w najpiękniejszą porę roku. Po nastąpieniu zgodzie rozysła się goniec po wszystkich rodzinach z wyznaczeniem dnia i miejsca, gdzie się uroczystość ma odprawiać. Wybiera się na to góra wyniosła, okryta pięknymi zaroślami i dająca widzieć najodleglejsze okolice. Wszyscy mężczyźni w najlepsze postrojeni

suknie udają się na miejsce przeznaczone; kobiety zaś nie należą do tej uroczystości. Każdy powinien według możności dostarczyć wiktuałów, a przynajmniej białego baranka, wina i mleka. Gdy się zgromadzą na górę, przygotowują na przed miejsce na palenie ofiary takim sposobem: wtykają w ziemię kilka drągów, aby te ukształciły czworobok podługowaty równokątny, i do drągów tych przywiązują w pewnych odległościach po cząwszy od ziemi aż do wierzchołka inne poprzeczne, tak, iż się ukształci pewny rodzaj drabiny czyli kraty. Zabijają potem baranka białego, koląc go nożem w samo serce, odzierają ze skóry i kładą wyrzuciwszy wątroby na tę kratę, głowę obracając ku wschodowi, rozniecają ogień i palą.

Podczas gdy ofiara płonie, wszyscy ją obecni otaczają z twarzą obróconą ku wschodowi, a najstarszy z Szamanów (Xięży) bierze naczynie pełne mleka i trzy razy obchodzi na okolo palącą się ofiarę. Za każdym razem gdy stawia na wschodzie, wylewa część mleka w ogień i głośno woła: *Chwała niech będzie Najwyższemu i najlepszemu Kuday*, drugi zaś Szaman postępując za nim, kropi mlekiem obecnych powtarzając słowa pierwszego. Całopalenie i modlitwy trwają dwie godziny, potem całe zgromadzenie pożywa przyniesione pokarmy, a młodzież aż do zachodu słońca bawi się tańcami, śpiewaniem i innemi zwyczajnymi rozrywkami, a gdy już dobrze ściemnieje, powracają do domów. Raz tylko w roku bywa u nich ta uroczystość, innych nie obchodzą, lecz za to

na tę czynią wielkie przygotowania, miało nowicie ci, którzy raz pierwszy na niey się znajduią; dzieci albowiem nawet płci męskiej nie są uczestnikami tego obrzędu, gdyż lat sześćnaście skończonych dają dopiero prawo znajdowania się na nim.

Szaman, czyli Kamy, utrzymują ile mogą, lud ten prosty w przesądach i zabobonach. Ten urząd czyli, raczy stan nie samym tylko zostawiony jest mężczyznom, częstokroć i kobiety są szamankami. Czy to który z nich zachoruje, czy spotka go jakie nieszczęście czy życzy wiedzieć jak mu się potów zwierza, handel, lub inne jakie uda przedsięwzięcie, zawsze przyzywa Szamana, aby mu przepowiedział pomyślność lub niepomyślność i tey ostatniey poradził.

Starzy Szamani mają oddzielny ubiór, uszyty ze skóry i obwieszony różnemi brzęczadłami i gałganami. Ten ubiór i czapkę osobliwszego kształtu ustroioną w pióra sówie i inne temu podobne dodatki, wdziewają przy obrzędach. Tak ubrany Szaman, bierze w lewą rękę bębenek, z obręczy drawnianej złożony i obciążony skórą, na której są narysowane farbą czerwoną rozmaite hieroglify; podobne do tych, jakie widzieć można wykute na wieluskałach i urwiskach gór w Syberyi, wewnątrz zaś bębna jest deszczka poprzeczna dla trzymania ręką. W rękę prawą bierze małą pałkę obciążoną także skórą do bicia w bęben. Stawia potem nad ogniem roznieconym na środku lepianki i poczyną bić w bęben, z początku cicho i powoli, potem coraz

częściej i mocniej, towarzysząc dźwiękom i przeraźliwym krzykiem. Nakoniec do takiego dochodzi oblakania i tak okropie ryczy, że niemożna bez wstrętu ani patrzeć na niego, ani słuchać. Obecni patrzą za nim i podpierają, aby się nie ranił. Kiedy zaś przyjdzie cokolwiek do siebie, obławia pytającym się przyszłość i wszystko o czem tylko chce wiedzieć.

Niektórzy z Szamanów nie mają tego ubioru, lecz bębenek jest dla każdego z nich rzeczą konieczną.

W obyczajach tych narodów dają się spostrzegać wielkie sprzeczności: zapał i opierzałość; prostota i chytrność; dobroć i zemsta. Nie widać między nimi wielkich zbrodni, lecz złodziejstwo a zwłaszcza między uboższymi, jest rzeczą wcale zwyczajną.

O prochu strzelbowym w Indyiach.

Zdale się, że nie tylko Chińczykowie znali pierwey proch od Europejczyków, ale i inne ludy w Azyi. Według Ferish-ta jeszcze w roku 1008 używano już dział poniżej Hindu. Pod panowaniem Humajun używali Mohometanie nie tylko artyleryi, ale bomb. — Portugalczycy znaleźli u Judyianów strzelbę, a według powieści Fitz-Clarence, chowały w Delhi kilka nader dawnych dział, na wzór beczótek z żelaza zbitych.

Porównanie. (Z Gazety Weimarskiej.)

Niemiecka mądrość podobna jest do konia w stajni stojącego, który gdy go wyprowadzą do podróży, kulele, ustawa i nadaremnie usiłują go w ruch wprowadzić. Jeździec musi zsiąść z niego!

Z powodu zaczęcia się prenumeraty na Gazetę Krakowską od 1go Lipca p. b. uprasza iey Redakcyja Łaskawych Czytelników o wcześnie się zgłaszanie.

DODATEK DO N^{ro} 50. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 21 CZERWCA 1830 ROKU WE SRODĘ

Z Pragi d. 8 Czerwca.

Najjaśniejsi Cesarstwo Ichmość Austriacy udali się d. 6 b. m. do Teresienstadt, gdzie zjechać ma d. 7 N. Król Saski. Ich Cesarzewicowski Mł. Arcyksiężna Klementyna i Karolina z J. Królewicowską M. Dziedzicznym Xciem Saskiem towarzysząc NN. Cesarstwu do Welterus, z kąd powrócą do Pragi. J. Cesarzewicowska M. Arcyksiężna Następca tronu polecił d. 6 b. m. do Carlstein, dla obejrzenia zbudowanego tam przez Karola IV. zamku i znajdujących się w nim osobliwości. Tegoż dnia odjechał stąd J. Ces. M. Arcyksiężna Reiner z wysoką swoją Matronką na powrót do Wiednia, a J. Królewicowska M. Xcia Albert Saska - Cieszyński udał się do Matrubad. NN. Cesarstwo zamyslała powrócić tu za kilka dni z Teresienstadt i krótko zabawić.

Z Berlina d. 13 Czerwca.

Powrócili tu Minister wojenny, Generał porucznik Hak, od wód Czeskich, a aktualny tajny Radca, stanu i gabinetowy Minister, Hr. Bernstorff, z Wiednia. — Przejechał, tedy gońcami do Petersburga Ces. Ros. Generał Hr. Schuwalow z Paryża, a

Ces. Austr. Szam: Hr. Bombelles z Pragi.

Wyniani z Rosyi Jezuici pytaniami są na wstępie do krajów Pruskich, dokąd udać się chcą za Monarchią, i każdemu z osobna wydawany jest paizport z przepisem najkrótszej drogi.

Z Londynu d. 3 Czerwca.

Królowa nasza bardzo często pisuje. Nadeszły znowu listy od niej z Villeneuve nad Joną, gdzie w podróży swej przebyła. Ta podróż, jak się zdaje, innemu do Xcia Jorku, który w Liverpool i Melville. W tym czasie miała o domieszczenie, które jest dla niej urządzone, i o przywiezienie po nią Królewskiego statku. Osobliwą jest rzeczą, wyraża gazeta Goniec, iż zawsze głaszała o snowę listów Królowej, a nigdy odpowiedzi, które na te listy odbiera. Wczoraj przybyła Królowa miała do St. Omer, dokąd przeciw niej wyjechali Hrabina Bylandt i P. Brougham.

W Kork dwa Bankierskie domy, a w Limerik jeden zaprzestały płacić, który wypadek w całej Irlandyi wielkie sprawił zamieszanie. W Kork obawiano się nawet powstania, gdyż lud zaczął się

kupami gromadzić. Celniejsi kupcy tamtejsi wyprawili deputacją do Lorda Namiestnika do Dublinu, dla wyrobienia 100,000 £s. pożyczki dla jednego z upadłych Domów Leslie i komp. który może być przez to uratowany, ponieważ jego rzeczy w dobrym znajdują się stanie. Jeden tylko dom Bankierski odbywa jeszcze w Korku czynności.

Biskup Londyński żądał podług dawnego zwyczaju odbywania podczas koronacji Króla w kościele obowiązku organisty.

Przez trzy dni znajdował się Król na wyścigach konnych w Ascot, gdzie nadzwyczajne mnóstwo zebrało się ludzi.

P. Holme Sumner, reprezentant hrabstwa Surrey, wniósł d. 30 Maja w izbie niższej o wyznaczenie komisji do rozpoznania stosownie do podanych prośb od właścicieli ziemskich dotychczasowej zbożowej ustawy. Mniemał, iż dotychczasowe maksymy wyceny 80 szyl. kwarteru pszenicy, jako ostatecznem dla zabezpieczenia, ale należy wyższe postanowienie, a mianowicie ściśnić wprowadzając podaż. Wielu członków, zwłaszcza z Ministrówskiej strony, sądząc, iż wniosek ten bez głosowania nawet odrzucony zostanie, opuścili izbę; lecz przeciwie się stało. Pomimo najsilniejszego opierania się PP. Baring, Robinson i innych, gdy przyszło do głosowania, utrzymał się większością 150 przeciw 100 głosom. Gdyby zaś wszystkie członki obecne były, pewnie byłby odrzucony. Opierający się przecież, tyle dokazali, iż obior komisji, ponieważ była już 4 godzina po północy, do następnego posiedzenia z zastrzeżeniem dalszego rozwiązania tego przedmiotu odłożony zo-

stał. — D. 31 po żywych sporach nim izba przystąpiła do obrania na poprzedzającym posiedzeniu uchwalonej komisji, postanowiła większością głosów, iż ta komisja zatrudnić się jedynie ma obmyśleniem środków, iakby zapobiedz nadużyciom w wykazywaniu średniej ceny w 12 nadmorskich powiatach. Podstawa ustawy zbożowej zostanie zatem nienaruszoną. — Na temże posiedzeniu Kanclerz skarbowy doniósł izbie, iż szypko uskutecznił wymianę za 7 mill. skarbowych rewersów na bilety bankowe. Na jego wniosek zamienita się potem izba w wydział skarbowy, w którym doniósł o warunkach tej zmiany, której podjęło się 10 osób. — D. 1 Czerwca Lord Castlereagh wniósł o przedłużenie na dwa lata blu przeciw cudzoziemcom. Wielu członków sprzeciwiało się temu obrzydłemu bilowi, ale nakoniec utrzymany został większością 68 głosów. Posiedzenie to trwało do godziny w pół do trzeciej z północy. — Wczoraj uchwalone zostały wydatki na wojsko, i Kanclerz skarbowy doniósł izbie, iż w przyszły piątek wnieśnie tegoroczny budżet.

Listy z Baltimore pod d. 26 Kwietnia, które tu dziś rano nadeszły, donoszą, iż układy między Zjednoczonymi Stanami i Posłem Hiszpańskim, Jen. Vives, w Wasingtonie względem Florydów zupełnie zerwane zostały, i że ostatni żądał paszportu do wyjazdu. Nowojorska gazeta pod d. 2 Maja zaprzecza jednak tej wiadomości, i zapewnia, iż zatwierdzony przez Hiszpanią traktat Kongressowi podany został.

Podług doniesień z Chili Lord Cochrane, dowódca eskadry tej Rzepliej,

wylądował d. 11 Lutego w nocy pod Valparaiso i opanował to miasto i twierdzę, na południe od Chili leżące. Został na tamtejszych watach 116 metalowych dział i zabrał z stojącego tam osadą pułku Cantabrien 400 ludzi w niewolę. Dawniej zabrał Lord Cochrane w odnodze Gualaquildwa Hiszpańskie 1000 i 700 beczkowe okręty. Oba zaprowadzone już są do Valparaiso. Później miał jeszcze zabrać dwa wojenne okręty, fregatę Protella i bryg Resolution. Donoszą także, iż miał znowu popłynąć dla zamykania portu Callao.

Dnia 19 i 20 Czerwca 1820.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	15 — 14 15	12 15	11 —	—
— Żyta	9 — 8 15	8 —	7 —	—
— Jęczmienia	7 — 6 15	6 —	5 —	—
— Owsa	6 — 5 15	5 —	—	—
— Jagiel	18 — 17 15	15 —	14 —	—
— Grochu	6 15	6 —	5 —	—

— Rzepak — — — — —

W Gdańsku d. 9 Czerwca.

Łaszt 30 Kercy wynoszący.	
Pszenicy od Złp. 630 do 860,½	
Żyta — — 410 — 440.	
Jęczmienia — — 280 — 320.	
Owsa — — 260 — 320.	
Grochu — — 520 — 580.	

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 19 Czerwca.

Czer. Zł. Holl. monetą Courant Złp. 19 gr. 12	
— detto Cesarski	19 — 10
Fryd. Pruskie	33 — 15
Luidor	37 — —
zoto frankowy	32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100 — .	235 — —
Złoty ryński Szeinami — .	1 — 20

Towarzystwo Przyjaciół Muzyki
w Krakowie.

W Niedzielę dnia 25 Czerwca r. b. o godzinie 12 w południe w Sali Wielmożnego Kłotza dana będzie przez Towarzystwo WIELKA MUZYKALNA AKADEMIA stosownie do Statutu tegoż Towarzystwa.

D O N I E S I E N I A

Trybunał I. Instancji w. M. Krakowa i tego Okręgu, pudaie do publicznej wiadomości, iż stosownie do Re kryptu Senatowi Rzadzącego z dnia 3 Sierpnia 1819 r. do Nru 2427 i następnych w tej mierze wydanych Rozporządzeń w myśl Prawa, na Zgromadzeniu Reprezentantów w dniu 15 Grudnia 1818 r. podjęciem Domów spuszczołatych zapadłego, po bezskutecznej wzywaniu Właścicieli do przedsięwzięcia Reparacyi postępując, przez publiczną Licytacją w Trybunale swym odbyć się mającą, Kamienica, czyli zwałiska przy ulicy Świeckiej pod Nr. 326 stojąca, do Agnieszki Sadowskiej i tej Dzieci należące w dniu 20 Lipca r. b. sprzedane zostaną.

Warunki sprzedarzy są następujące:

1) Chęć licytowania mający winni są tytułem Vadii przed rozpoczęciem Licytacji całą część szacunku, w Summie Złp. 1584 gr. 24 przez w sztuce biegłych ustanowionego, to jest: kwotę Złp. 158 złożyć. — 2) Nabywca ma połowę szacunku w dni 10 złożyć do składu Sądowego, a druga połowa pozostanie przy nieruchomości nabytej do lat trzech, z obowiązkiem płacenia prowizyi 5 od 100 wolno; jednak Nabywcy cały szacunek, całą sumę z Licytacji wypadającą w powyższym terminie złożyć — 3) Nabywca obowiązany jest stosownie do Uchwały Seymowej z dnia 15 Grudnia 1818 r. kupioną przez siebie nieruchomość w przeciągu roku i wyreparować. — 4) Niedopełniający powyższych Warunków, utracą Vadium i nowa Licytacja na tego koszt przedsięwzięta zostanie. Opisy powyższych nieruchomości z ich szacowaniem znajdują się w Kancellaryi Pisarza Trybunału.

W Krakowie dnia 27 Maja 1820 roku.

(podp:) Bernard Dworacki.
Skarżyski, Sekr. (m. p.)

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i jego Okręgu, podaje do wiadomości publicznej, że P. Karol Gryziński Komornik uskutečnił dnia 26 Czerwca 1819 r. zaigcia Domu z gruntem w Wsi Białym Frądniku w Gminie III. Modlnicy zwanej w Okręgu W. M. Krakowa pod L. 22 między Domami Sąsiedzkimi po prawej stronie Karola Pałaka, z lewej zaś strony nad rzeką Białą zwaną leżącego Jana i Salomoni Walczaków włościan własnego, a to na satysfakcyi Summy Złp. 900 i prowiżyi na rzecz i osobę Kazimierza Dzikowskiego Obywatela Miasta Krakowa na Wesoley przy Krakowie pod L. 262 zamieszkałego; protokół zaigcia tego Domu PP. Jakubowi Księgarskiemu iako zastępcy Woyta Gminy III. Modlnicy, Floryanowi Kosiewiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Mogińskiego prawnie wzięcznym, takowy Vol. II. Księgi zaigciow Aktow hipotecznych W. M. Krakowa i jego Okręgu dnia 16 Maja 1820 roku na karcie 155 Nr. 46 a w Kancellaryi Pisarza Trybunału księgę II. zaigciow nieruchomości pod L. 56 od strony 505 do strony 513 data 27 Maja 1820 roku wpisanym został. Sprzedarz tej Kamienicy popierać będzie P. Felix Stotwiński Adwokat przy sądach tutejszych w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 78 zamieszkały. Do pierwszej publikacyi warunków Licytacji oznacza się dzień 18 Lipca 1820 roku, następne zaś terminy stosownie do Art. 702 K. P. na Audyencyi Trybunału I. Instancyi ustanowione będą. — W Krakowie dnia 31 Maja 1820 roku.
Kuliczkowski, Pisarz.

W dniu 23 Czerwca r. b. od godziny 9 z rana do 12 południowej, a od 3 do 6 po południu w Krakowie przy ulicy Mikołajskiej pod L. 647 sprzedać będą przez Licytacyją w drodze Ekzekucyi zaigcie różne ruchomości, iako to: Stolarzeczyzna, Zegarek, Strzelba i Landzafity, 24 gotową zapłatę, do której chcą mających podpiśany wzywa. — W Krakowie dnia 17 Czerwca 1820 roku.

Skorczyński, Kom. Sąd.

W Krakowie przy ulicy Stawkowskiej w Domu pod Nr. 405 na dele dnia 23 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu przed pity orat Wiśnik w Beczkach stare przez publiczną Licytacyją za gotową zapłatę sprzedany zostanie; chcą kupna mających, na oznaczeniem miłoścu i czasie oczekuje.

W Krakowie dnia 16 Czerwca 1820 roku.

Skorczyński, Kom. Sąd.

Handel Działołtego jest w chęci z Towarów wyprzedana się przez wolną aukcyją w Domu pod L. 152 w Ryoku, składających się z napiekniowczych jedwabnych, Welnianych i innych Towarów i Galanteryi, która to aukcyja zacznie się dnia 22 Czerwca 1820 roku i codziennie od godziny 9 rano, a po południu od 3 odbywać się będzie.

W dniu szesnastym Lipca r. b. o godzinie orey z rana w wsi Ujazd, w Gminie Okręgowej Modlnicy w Gmachu Dworskim o będąc się licytacja w drodze ekzekucyi Sądowej zatrudowanych docnodów i produktow z wsi Ujazdu do dzierżawy na rok jeden to jest od 1 Lipca r. b. do ostatniego Czerwca 1821 roku. Warunki dozey roczney dzierżawy produktow i dochodow będą publikowane przed rozpoczęciem się licytacji; stosownie zaś do warunku drugiego chcą korzystania mający złożą wadium w kwocie Złotych polskich sześćset. Dnia w Krakowie d. 5 Czerwca 1820 r.

H. Salamonski, K. S.

Piotr Couder dowiodłszy dostatecznie Władzom Krakowem W. M. Krakowa i jego Okręgu, iż posiada dostateczną wiadomość robienia Czekulady, ma honor doznać Prześwietney Publiczności, iż w kamienicy PP. Biłeckiego w ulicy Grodzkiej pod Nr. 23 założył iey Fabrykę. Nie opłacając stał od artykułow, które wchodzą do Czekulady, zapewnić może, iż dostarczy iey wetyliko w tak dobrych gatunkach, iak Wiedeń i inne słynące zrobienie dobrey Czekulady miasta, ale nadto po mieralszej cenie, a to w takich formach i gatunkach iak kto zechce.